Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31624
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

rhen. & nullus umquam molestus fuit gñ eius. & qui uiderunt ullam septuram quã angelus di posuerat firmabantur in fide.

Et post anni circulũ circa diem natalis ei⁹ ecce mons ethna eructauit ignẽ. & quasi flumẽ torrens. ita ignis ferus & truculentus. uehebatur ad ciuitatensium ciuitatẽ. Te paganor⁹ multitudo fugiens. de monte cucurrerunt ad sepulcrũ eius. & auferentes uelum unde erat coopertum sepulcrum eius. statuerunt illud contra ignẽ uementẽ & ecce hora stetit ignis. Inceperat enim .vi. die kal⁹ febr⁹. & cessauit die nonarũ earundẽ. qui ẽ dies sepulture eius. ut comprobaret dñs nr̃ ihc̃ x̃. q⁹ apiculo mortis & incendij meritis fideliũ mr̃is eos liberasset. cui ẽ honor & glã in sec̃la sec̃lor⁹. Amẽ.

Incip⁹ passio s. Dorothee v⁹ & mr̃is.

In diebus illis imperante in capadocia apd ciuitatẽ cesaream erat quedam di⁹ puella nomine dorothea. Hec cotidianis diebus mansuetudine innocentie & sobrietate in humanitate & mansuetudine innocentie & orationibus insistebat. Erat autẽ ita prudentissima ut uix eam imitari pauci possent uiri. Omnis enim qui eam nosse poterant magnificabant nom̃ dñi nr̃i ihc̃ x̃. qui tale haberet famulũ. cui⁹ & aspectus gratus. uita sancta & lingua incomparabilis erat. & imaculata uirginitas. ut ad eius talamũ peruenire. Duplicauit siquidem coronam palmã & unã uirginitatis coronã tenens. altam martirij petiit ad xp̃m. Quo autem modo passa sit. gesta eiusdem pagina docet. Cum fama secretus eius plurimos hominũ curreret. peruenit ad p̃sidis persecutoris auditum. Qui ingressus ciuitatẽ capadocũ ide celsarum famosissimã iussu⁹ cepit dorotheã di famulã quarum. Cumq; fuisset introducta illo p tribunal sedente. inclinato capite coram dño suo stetisset p̃sidi. Te interrogauit eam p̃ses nomine fabricius dicens. adea. Que nobilis. Ait illa resp. Dorothea nomen ẽ mi. Fabici p̃ses dix̃. Ideo adduci tam exhiberi te uolui. ut dus immortalib⁹ sacrifices. sedm imp̃ augustor⁹ precepta nr̃or⁹. quia audio te iam te. & eius penas diuisas. & uarios cruciatus si sacrificaueris dus honorabis. & liberas animã tuã de morte. & recedes intacta & inmaculata. Dorothea resp. Dñs qui ẽ in celo dix̃. dñm dñ tuum adorabis. & illi soli seruies. & nom̃ eius qui nos fecerunt celũ & terram. peant atra. Videndum q̃ ẽ cui imperari obtemperare debeam. Creno an celesti. mortali an immortali. do an hominibus? Quid sunt enim imperatores in hominibus? sicut fuerunt & ydola. quor⁹ imagines adorari fabici p̃ses dix̃. Si uis euadere temporalia & retine sana & immaculata. & illesa. pone animã tuã & sacrifica dis. Sin aliis legib⁹ acta omnib⁹ dabis timoris exemplum. Dorothea resp. Ille qui dñm timent homines rabidos non timent. Hoc enim faciunt q̃ canes rabidi. laniant homines innocentes. qua ratione nulli nulla ẽ. insaniunt desaeuiunt nascunt. & latrant. & suis morsib⁹ uulnerant insipientes. fabricius dix̃. Tu quantũ uideo pseueras dis

ponis uisa mortissima confessione. & uis cum ceteris mori. Audi me & sacrifica. ut eculei penas euadas. Dorothea respond. Eculei pene temporales sunt. gehenne autem eterna sunt. Ut q̃ eterna euadere in breui temporalia timere non debeo. Nemo enim sum dixisse dñm meum. nolure timere eos qui occidunt corp⁹ animã autem non possunt occidere. Si pot⁹ eum timere q̃ potest corp⁹ & animã pdere ingehennam. Fabricius dix̃. Ego timere debeo dñm. ne mei animam tuam pdant & corp⁹. si non eis sacrificauero. Dorothea resp. Ita & duri fabrici. quia millies me poteris p̃suadere sacrificare demonis qui habitant in istis uanis numinib⁹ qui sic inuenti ut turpe sit dix̃. & sic mortui sunt ut animalia. Cui dum inuerent non cognouerunt dñm qui fecit celũ & terram. mare. & omnia que in eis sunt. Hos q̃ animo ingenio ardenter quos nos p̃uaria metalla adorare effigiem. & necesse erit ut ena cum ipsis ingenio eternum mittant. qui cuncta reliquit creatore suo. hos uoluerunt ee cultores. Cumq; audisset hec fabricius uehementer iratus ẽ. & conuersus ad tortores suos dixit. Si iubet eam incatenatam. ut uidens se constrictam in pensilem. uel sic consentiat dus se exhibere cultricem. Sed q̃ di famula dorothea cui se uidisset constrictã incatenata. constanter intrepida. & non interrogata aut ad iudicem. Quid meruit? hec q̃ facturi est. ut possim eum uidere. prout amore mori non timeo. & torqueri non paueo. Fabricius dix̃. Et quis ẽ que desiderat? Dorothea respond. Xp̃m filiũ di uiui. Fabricius dix̃. Vbi ẽ. xp̃e? Dorothea r. Quantum ad omnipotentiam ei pertinet. ubiq; est. Quantum autem ad humanitatem & humana capacitatem sensus humane fragilitatis. uami putat q̃ in loco aliq⁹ esse dicerentur & non confitemur filiũ di ascendisse in celũ. & sedere addextram di patris sui omnipotentis. qui uniuerse ditionis obtinens. cui pater & spũ sc̃o. inuitat nos ad paradisum delectorum dñi. Fabricius dix̃. Oportet te relinquere uanitatem & sacrificare dus. & accipere uirum. & terram multa tua. ne tibi inueas sicut & parentes tui pueritiam stultitiam suam. Dorothea r. Hec sacrificabo demonis q̃ dicis esse uana. non uirtutem accipiam quia sponsa sum. & hec est fides mea. qua me introducat in paradysum suo. & ad suum thalamum me faciat peruenire. Tunc fabricius iussit eam duci ad duas sorores christianas & callistam que nup apostatauerant & commendauit eas illis fabricius dicens. Si nos non relicta uanitate & supplicione iam dicis sacrificaueris inuenies & remunerate uos fecit. adhuc melioribus honoribus uos faciam. si istam poteritis ab hac stultitia reuocare. Cumq; accepissent eam in domum suam. & dicerent. consentiat iste iudici. & libera te de periculo penarum sicut & nos fecimus. meliora tibi agere. ut non consumas iuuenilem istum impensis. & ante tempus tuum indolcubis peas. respondens dorothea dix̃ eis. Si audiatis consilium meum. & uos idolis sacrificasse penitet. Domus enim dñi ẽ & copiosus. inimicis his qui conuertunt ad eum intimo corde suo. Dicit ei christeres & callistes. Ita semel primus x̃. quom̃ potest fieri ut reuerti possimus? Dorothea dixit. Gaudium peccatum ẽ desipere de di nia. qui uanis idolis immolare uoluit q̃ de medico bono & piissimo desipere. quia potens ẽ uulnera ipsa curare. Hi ẽ aliq⁹ uulnus q̃ curare se non nouerat;

B. viii. id. febr

109